

عنوان مقاله:

بررسی کیفی محتوای رابطه مردم به مثابه سوژه تاریخی و دولت جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه سیاست پژوهی جهان اسلام، دوره 4، شماره 8 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

ابوالفضل ذوالفقاری - مدیرگروه و استادیار علوم اجتماعی دانشگاه شاهد

حسین صابر دمیرچی - دانشجو

قاسم مشکینی - reasercher

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، فهم و تفسیر محتوای مفهوم مردم در سخنان دکتر روحانی و دکتر احمدی نژاد در مراسمات ۲۲ بهمن می باشد. سوال اصلی نحوه ساخت یافتن مفهوم مردم به عنوان سوژه تاریخی و ماهیت رابطه آن با دولت مشروع، در سخنرانی جشن انقلاب می باشد. روش پژوهش، تحلیل محتوای کیفی جهت مشص نمودن وجوه معنایی متن، سپس قراردادن آنها در قالب کدهای کلیدی و در نهایت کشف و پیوند مقولات برای دست یابی به الگوی ساخته شدن مفهوم مردم در نزد دو رئیس جمهور است. تحقیق حاضر درصدد واکاوی و تبیین مفهوم (مردم) در سخنرانی های روسای جمهور در دو دولت دهم و نهم می باشد. سوال اصلی این است که مفهوم بنیادی مردم در گفتار دو رئیس جمهور از چه ساختی برخوردار بوده و این ساخت چگونه مردم را در شکل گیری تاریخ کلیت ایران به عنوان سوژه تاریخی، وارد صحنه کرده و درباره جایگاه آن مفهوم پرداز می کند. فرضیه مقاله این است که «دکتر احمدی نژاد در برساخت مردم بر ارزش های بصیرت الهی، مقاومت، مظلومیت خلق و عدالت اجتماعی تاکید می کند، در حالی که دکتر روحانی بر حقوق شهروندی، حق نظارت مردم بر دستگاه دولت و آزادی فردی در سطح شخصی و اجتماعی تاکید داشته است. زمانی که بحث به رابطه مردم و دولت های ملی ارتباط پیدا می کند دکتر احمدی نژاد برای ساخت دادن به مفهوم مردم از یک اجتماع متعهد بهره می برد، در حالی که دکتر روحانی از اجتماع مدنی متکثر قانونی برای ساخت دادن به مفهوم مردم استفاده می کند».

کلمات کلیدی:

Keywords: People, historical subject, committed society, Civil Society

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679901>

